

2. podredno, ukine pobijanu presudu i vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje;
3. naloži Komisiji snošenje troškova obaju postupaka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Svojim **prvim žalbenim razlogom** žalitelj ističe pogrešno tumačenje članka 263. stavka 4. UFEU-a. U pobijanoj presudi, Opći sud je uvjete za pravnu sposobnost prema članku 263. stavku 4. UFEU-a definirao preusko i u suprotnosti s vlastitom sudskom praksom i praksom Suda. Pozvao se isključivo na presudu od 4. srpnja 2006., *easyJet/Komisija* (T-177/04), ne uzimajući pritom u obzir okolnosti slučaja. Te su okolnosti posebno uključivale žaliteljevu intenzivnu uključenost u okviru, između ostalog, cjelokupne transakcije, žaliteljevo konkretno sudjelovanje na osobnom sastanku s Komisijom i priznanje kao zainteresirane treće osobe od strane Komisijina službenika za saslušanje. Stoga, pravno mišljenje izraženo u pobijanoj presudi značajno bi narušilo pravnu zaštitu protiv odluka o kontroli koncentracija u budućnosti.

Drugim žalbenim razlogom Općem sudu se prigovara povreda zahtjeva zakonitosti i vladavine prava. Opći sud je u svojoj odluci o aktivnoj legitimaciji zanemario priznanje žalitelja i obvezu službenika za saslušanje da ga obavijesti o daljnjim mogućnostima očitovanja u postupku. Umjesto toga, Opći sud je mišljenja da je žalitelj mogao intenzivnije sudjelovati u postupku. Žalitelj tvrdi da je vjerovao obećanju službenika za saslušanje kao organa Komisije. Opći sud je povrijedio načela zakonitosti i zaštite legitimnih očekivanja. Stoga pobijana presuda znači da će Komisija ubuduće moći slobodno odlučivati o mogućnostima poduzimanja pravnih radnji protiv transakcija.

Svojim **trećim žalbenim razlogom** tužitelj ističe da je Opći sud u svojoj odluci o pogrešnom razdvajanju ukupne transakcije između društava RWE i E.ON pogrešno tumačio članak 3. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 139/2004 ⁽¹⁾ pozivajući se isključivo na konsolidiranu Obavijest o nadležnosti Komisije i ignorirajući vlastitu sudsku praksu iz presude od 23. veljače 2006., *Cementbouw Handel & Industrie/ Komisija* (T-282/02), kao i uvodnu izjavu 20. Uredbe (EZ) br. 139/2004. Opći sud je povrijedio načela hijerarhije pravnih propisa, nadređenosti prava i diobe vlasti.

Konačno, **četvrti žalbeni razlog** odnosi se na pogrešnu ocjenu „Investor Relationship Agreement” koji su podnijela društva RWE i E.ON. Opći sud je zanemario činjenicu da je taj sporazum bio nevažeći prema njemačkom zakonu o dioničkim društvima. Pritom je ostavio bitna pitanja neprovjerenima i, stoga, donio odluku koja je pravno pogrešna.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 139/2004 Vijeća od 20. siječnja 2004. o kontroli koncentracija između poduzetnika (Uredba EZ o koncentracijama) (SL 2004., L 24, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 5., str. 73.)

Tužba podnesena 28. srpnja 2023. – Europska komisija/Portugalska Republika

(Predmet C-487/23)

(2023/C 321/51)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: L. Santiago de Albuquerque i G. Gattinara, agenti)

Tuženik: Portugalska Republika

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda traži da:

1) utvrdi da Portugalska Republika nije ispunila obveze koje ima na temelju članka 4. stavka 3. i stavka 4. točke (b) Direktive 2011/7/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o borbi protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama⁽¹⁾ s obzirom na to da nije osigurala niti osigurava da:

- lokalna uprava, u 2013., 2014., 2015., 2016., 2017. i 2018.,
- portugalski javni subjekti koji pružaju zdravstvenu skrb (pod-sektor zdravstva) od 2013. do 2022.,
- Autonomna regija Madeira, od 2013. do 2022.,
- Autonomna regija Azori, u 2013. i od 2015. do 2022.,

plaćaju svoje nepodmirene obveze u rokovima predviđenima tim člankom.

2) naloži snošenje troškova Portugalskoj Republici.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmet tužbe je to što Portugalska Republika nije ispunila obveze koje ima na temelju članka 4. stavka 3. i stavka 4. točke (b) Direktive 2011/7/EU od 2012. do danas. U skladu s navedenim odredbama države članice osiguravaju da u poslovnim transakcijama u kojima je dužnik javno tijelo rok za plaćanje ne prelazi 30 dana. Taj se rok može produljiti do 60 dana za javne subjekte koji pružaju zdravstvenu skrb i u tom su smislu uredno priznati. Direktiva 2011/7/EU propisuje da njezine odredbe države članice moraju prenijeti najkasnije do 16. ožujka 2013.

Komisija je pokrenula pre sudski postupak zbog neispunjenja obveza iz Direktive 2011/7/EU protiv navedene države članice nakon što ju je upozorila da različita portugalska javna tijela sustavno i ustrajno ne poštuju rokove za plaćanje nepodmirenih obveza iz poslovnih transakcija predviđene člankom 4. stavkom 3. i stavkom 4. točkom (b) te direktive. To neispunjenje postojalo je sve do protoka roka utvrđenog u obrazloženom mišljenju (5. prosinca 2017).

Iz skupa izvješća o praćenju prosječnih rokova plaćanja javnih tijela u različitim sektorima portugalske javne uprave, koje je Portugalska Republika dostavila službama Komisije, na zahtjev potonjih, proizlazi da su portugalski javni subjekti u različitim sektorima portugalske javne uprave nastavili, nakon protoka roka utvrđenog u obrazloženom mišljenju i do datuma podnošenja tužbe, plaćati svoje obveze iz poslovnih transakcija u rokovima koji su prelazili one predviđene u članku 4. stavku 3. i stavku 4. točki (b) Direktive 2011/7/EU. Konkretno, riječ je o sljedećim javnim subjektima:

- lokalna uprava, u 2013., 2014., 2015., 2016., 2017. i 2018.,
- portugalski javni subjekti koji pružaju zdravstvenu skrb (podsektor zdravstva) od 2013. do 2022.,
- Autonomna regija Madeira, od 2013. do 2022.,
- Autonomna regija Azori, u 2013. i od 2015. do 2022.,

Usto, u izvješćima koja se odnose na 2020., 2021. i 2022. godinu Portugalska Republika dostavila je samo nepotpune podatke jer, navodno, nije raspolagala podacima koji se odnose na lokalnu upravu za te godine zbog izmjene u računovodstvenom sustavu koji se odnosi na tu upravu. Na dan podnošenja tužbe Portugalska Republika nije dopunila prethodno navedene podatke ni dostavila ažurirane podatke.

Stoga, Komisija smatra da Portugalska Republika nije ispunila obveze koje ima na temelju članka 4. stavka 3. i stavka 4. točke (b) Direktive 2011/7/EU jer nije osigurala niti osigurava da prethodno navedeni javni subjekti plaćaju svoje nepodmirene obveze u rokovima predviđenima navedenim člankom.

⁽¹⁾ SL 2011., L 48, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 200.)

**Rješenje predsjednika Suda od 5. lipnja 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Landgericht Stuttgart – Njemačka) – S./AD GmbH**

(Predmet C-440/20 ⁽¹⁾, AD)

(2023/C 321/52)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 443, 21. 12. 2020.

**Rješenje predsjednika Suda od 16. svibnja 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Tribunalul Bihor – Rumunjska) – P. C. H./Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, Parchetul de pe lângă
Curtea de Apel Oradea, Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, uz
sudjelovanje: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării**

(Predmet C-642/21 ⁽¹⁾, Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor e.a.)

(2023/C 321/53)

Jezik postupka: rumunjski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 95, 28. 2. 2022.

Rješenje predsjednika šestog vijeća Suda od 15. svibnja 2023. – Europska komisija/Rumunjska

(Predmet C-69/22) ⁽¹⁾

(2023/C 321/54)

Jezik postupka: rumunjski

Predsjednik šestog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 171, 25. 4. 2022.

**Rješenje predsjednika Suda od 23. svibnja 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Amtsgericht Frankfurt am Main – Njemačka) – flihtright GmbH/TAP Portugal**

(Predmet C-52/23 ⁽¹⁾, flihtright)

(2023/C 321/55)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 164, 8.5.2023.
